

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 24. maj 2018 af Østre Landsrets 3. afdeling
(landsdommerne Ejler Bruun, Annette Dam Ryt-Hansen og Anders Thøgersen (kst.)
med nævninger).

3. afd. N nr. S-2602-17:

Anklagemyndigheden

mod

1) T1 (*dom afsagt den 17. maj 2018*)

Født 31. oktober 1997

(advokat Poul Jost Jensen, besk.)

2) T2 (*dom afsagt den 17. maj 2018*)

Født 6. april 1994

(advokat Jane Ranum, besk.)

3) T4 (*dom afsagt den 17. maj 2018*)

Født 11. december 1998

(advokat Rolf Lindegaard Gregersen, besk.)

4) T3

Født 9. maj 1985

(advokat Anders Schønnemann Olesen, besk.)

Retten i Lyngbys dom af 15. september 2017 (1-1638/2017) er anket af anklagemyndigheden med påstand om domfældelse i overensstemmelse med det i byretten berigtigede anklageskrift samt skærpelse.

Anklagemyndigheden har bemærket, at forhold 6 ikke er omfattet af anken.

T1 og T2 har nedlagt påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang samt formildelse.

T4 har nedlagt påstand om frifindelse.

T3 har nedlagt påstand om stadfæstelse.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om stadfæstelse af dommens bestemmelse om konfiskation.

De tiltalte har ikke haft indsigelser mod påstanden om konfiskation.

F har som for byretten nedlagt påstand om, at de tiltalte T1 og T2 til ham skal en godtgørelse for svie og smerte på 35.955 kr. og godtgørelse for tort på 20.000 kr., subsidiært 10.000 kr., efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, med tillæg af procesrente fra den 11. august 2017.

Der er taget forbehold for yderligere erstatningskrav, herunder for helbredsudgifter, tabt arbejdsfortjeneste og tab af erhvervsevne samt godtgørelse for varigt mén.

De tiltalte T1 og T2 har bestridt erstatningspligten og kravets størrelse.

Forklaringer

Forklaringer udeladt

Personlige oplysninger

Af Udlændingestyrelsens udtalelse af 4. maj 2017 om udvisningsspørgsmålet fremgår bl.a.:

” T3 er tidligere straffet for anden kriminalitet.

Pågældende har således tidligere afsonet frihedsstraf af en samlet varighed af ca. 7 år og 7 ½ måneder.

Opholdsgrundlag og længde

Den 4. oktober 1991 blev T3 meddelt opholdstilladelse under henvisning til den dagældende udlændingelovs § 9, stk. 1, nr. 3.

Den 17. november 1991 blev pågældende tilmeldt folkeregisteret.

Længden af T3's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 17. november 1991, hvor pågældende blev tilmeldt folkeregisteret, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

T3 har således – når den i udlændingelovens § 27, stk. 5, nævnte periode fratrækkes – haft lovligt ophold i Danmark i ca. 17 år og 10 måneder.

...

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T3 kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til anmodning om udtalelse af 1. maj 2017, hvor Nordsjællands Politi har oplyst, at det ikke er muligt at gennemføre en konventionsafhøring, idet pågældende er uden fast bopæl og befinder sig et ukendt sted.”

Af rapport om konventionsafhøring i medfør af udlændingelovens § 26, stk. 2, der er dateret den 15. januar 2018, fremgår bl.a.:

”**Afhørte oplyste vedr. familieforhold i Danmark**, at han har sin mor, 4 brødre og en søster i Danmark. Afhørtes far døde for ca. 3 år siden. Afhørtes forældre blev skilt for 5-6 år siden. Afhørte har ikke yderligere familie i Danmark.

Afhørte oplyste om tidspunktet for sin sidste/seneste rejse til Marokko, at han sidst var i Marokko som 9-årig og afhørte rejste sammen med sin far. Afhørte mindes ikke, at det var som ferie, men mere fordi hans far skulle ordne noget og afhørte mindes ikke, at de var der særligt længe. Adspurgt, kunne afhørte ikke huske, hvem de besøgte under opholdet i Marokko.

...

Afhørte oplyste om sin skolegang...

Efter skole kom afhørte til Skole på , hvor han gik i skole i 6-7 år og herefter til Skole, hvor afhørte gik i 9 og 10 klasse.

Afhørte oplyste vedr. videregående uddannelse, at han har deltaget i forskellige kurser og til spørgsmålet om hvilke kurser, oplyste afhørte, at han havde taget et diplom i Smedearbejde.

Adspurgt, om afhørte har arbejdet som smed, svarede afhørte, at det har han ikke, kun lidt sort arbejde.

Afhørte oplyste vedr. øvrige jobs, at han, da han var 18 år, fik arbejde som gadepædagog i et Kommuneprojekt, hvor han skulle rådgive og vejlede andre unge. Projektet var et nyt projekt, som Københavns Kommune havde startet op på dengang og afhørte havde gode kontakter ved kommunen og blev derigennem spurgt, om han ville arbejde for projektet. Afhørte kan ikke huske, hvor længe han arbejdede med projektet.

Afhørte oplyste vedr. øvrige jobs, at han har arbejdet som piccolo/portør på , da han var 19-20 år gammel. Afhørte kan ikke huske, hvor længe han havde dette arbejde.

...

Adspurgt, om afhørtes familie har værdier i Marokko i form af ejendom, penge, indestående i bank eller andre værdier, svarede afhørte, at det ved han ikke.

Adspurgt, om afhørte har familie i Marokko, svarede afhørte, at det har han ikke og afhørte har ikke kontakt til nogen i Marokko.”

Det fremgår af rapport af 19. april 2018 om afhøring af X6 at hun bekræfter, at hun er forlovet med T3, hvilket de har været i ca. et halvt års tid. De blev forlovet efter at have været kærester i et halvt år.

Af oplysninger fra SKAT fremgår, at T3 i 2007 havde en indtægt fra pensioner, dagpenge mv. på i alt 70.141 kr., og at han i 2009 modtog kontanthjælp med i alt 2.361 kr. I årene 2008 og 2010 til 2016 har han ikke haft nogen indtægt.

Der har under den fortsatte hovedforhandling vedrørende straffastsættelse for tiltalte foretaget bevisførelse vedrørende hans kendskab til det marokkanske sprog. Der er i den forbindelse – mens tolk X7 var til stede - afspillet flere lydfiler, hvor tiltalte taler i telefon med henholdsvis bekendte og med sin mor.

X7 har forklaret blandt andet, at hun, der arbejder som tolk i marokkansk og arabisk, er barn af to marokkanske forældre og rejser en del til Marokko, men at hun ikke er uddannet translatør. Det er første gang, at hun afgiver forklaring i retten, hvor hun skal vurdere, om der tales marokkansk på en lydoptagelse. Hun har ikke fået tilsendt lydoptagelserne forud for retsmødet.

Der tales marokkansk og arabisk på højt niveau på lydoptagelsen fra den 24. august 2016 kl. 14:24:47. Det lyder som om, at personerne taler deres modersmål. Hun baserer sin vurdering på ordvalget og trykket på udtalen, samt at personerne ikke taler med accent. Hendes vurderinger vedrører begge personer, som taler på samtalen. Hun lyttede ikke efter, hvad de talte om, men var opmærksom på dialekt og ordvalg. Det var dagligdags tale, der blev talt uden accent. Det er hendes opfattelse, at de to personer, der taler, kan lige meget marokkansk. Det er manden med den lyse stemme, der stiller flest spørgsmål, men det er ikke hendes opfattelse, at den ene af personerne er mere fortrolig med det marokkanske sprog end den anden. Efter at have afspillet samtalen på ny er det hendes opfattelse, at personerne taler om, hvor længe personen med den mørke stemme har siddet i fængsel.

Det er hendes opfattelse, at samtalen den 28. august 2016 kl. 13:56:17 er mellem en mor og sin søn på marokkansk. De forstår hinanden udmærket, og de taler ikke med accent. Der

er tale om en almindelig dagligdags samtale. Hvis man kan 150-200 ord på marokkansk og taler uden accent, vil hun også mene, at man kan tale marokkansk på højt niveau.

Det er hendes opfattelse, at der også på den tredje samtale den 26. august 2016 kl. 16:38:30 tales marokkansk-arabisk. Personerne forstår hinanden. På et tidspunkt er der en af personerne, der taler dansk. Der er også en af personerne, der med perfekt marokkansk dialekt siger, at han har glemt det marokkanske sprog.

T3 har om sine personlige forhold oplyst, at han med årene er blevet ældre og klogere og i store træk har lagt kriminaliteten bag sig. Hele hans familie har dansk statsborgerskab. Grunden til, at han først blev løsladt fra afsoning den 17. februar 2016, var, at han afsonede noget tidligere straf på omkring 6-7 ugers fængsel for færdselsforseelser.

Han er forlovet med X6 og de vil på sigt gerne giftes.

Han har et begrænset kendskab til det marokkanske sprog og kan alene omkring 50 ord. Han hverken læser eller skriver marokkansk. Da han kom til Danmark som 5-årig, talte han marokkansk. Han flyttede hjemmefra som 17-årig men blev ved med at besøge sine forældre. Hans far talte dansk, og de talte dansk sammen. Hans mor taler ikke dansk, og de kan alene tale om helt dagligdags forhold og kan ikke have en dybere samtale.

Han bekendt har han ikke nogen familie i Marokko, og han er ikke bekendt med, om hans familie ejer værdigenstande i Marokko.

Han har tre halvbrødre, der alle er danske statsborgere.

Det er rigtigt, at han ikke har haft nogen indtægt gennem de seneste år. Han har en 1-værelses lejlighed på , som koster ca. 2.200 kr. om måneden. Lejligheden er registreret i en andens navn. Huslejen betaler han med økonomisk hjælp fra familie og venner og lidt indtægt fra sort arbejde.

Da han er vokset op i , er det helt naturligt, at han blev medlem af en bande. Han har ikke været medlem af en bande siden 2013, men han taler stadig med personer, der har relation til en bande.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmålet

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldspørgsmålet fremgår:

”*Forhold 1*

...

Forhold 5

T2 har erkendt sig skyldig i forhold 5, idet han dog ikke kan erkende, at besiddelsen er sket i forening med T1 og T3.

8 nævninger og 3 dommere udtaler:

Efter bevisførelsen, herunder aflytningerne af de tiltaltes telefoner, lægger vi til grund, at de tiltalte var bekendt med, at der efter drabet på X5 den 7. oktober 2016 på var konkrete dødstrusler mod T3 og at han opfordrede T1 og T2 til, at de alle tre tog deres forholdsregler. I perioden fra den 9. oktober 2016 kl. 03:55 til den 17. oktober 2016 kl. 16:08 gik T3's mobiltelefon 25 gange på en mast i nærheden af lejligheden i . Henset hertil og til telefonsamtalen mellem T3 og en ukendt kvinde den 9. oktober 2016 kl. 03:55 lægges det til grund, at T3 i denne periode opholdt sig i lejligheden i . Det lægges efter T1 og T2's forklaringer til grund, at de i denne periode også opholdt sig i lejligheden.

Det lægges endvidere til grund, at alle tre tiltalte var til stede i stuen, da politiet stormede lejligheden den 17. oktober 2016, og at altandøren ud mod det areal, hvor pistolen blev fundet i et buskads, stod åben, samt at der på gulvet stod en taske med 130-140 styk ammunition og to magasiner. Efter de fremlagte fotos og de af V3 afgivne forklaringer lægges det endvidere til grund, at pistolen, der ikke var dækket af blade eller andet, var synbar, når man stod i buskadset. Landsretten tilsidesætter herefter T2's forklaring om, at han dagen forinden havde gemt pistolen i buskadset på fællesarealet ved bygningen. Der er herved endvidere lagt vægt på, at pistolen er identisk med gerningsvåbenet i forhold 2, og at T2 og T1 derfor havde en åbenbar interesse i, at pistolen ikke blev fundet. Efter bevisførelsen lægges det endvidere

til grund, at en af de tiltalte kastede pistolen ud fra altandøren, da politiet stormede lejligheden, og at de to andre tiltalte var til stede, da pistolen blev kastet ud af altandøren.

Vi finder det herefter bevist, at de tiltalte i forening og efter forudgående fælles forståelse var i besiddelse af pistolen og ammunitionen for at kunne forsvare sig selv, og at den skarpladte pistol efter fælles forståelse blev kastet ud i buskadset, hvori den var synbar. Det tiltrædes, at besiddelsen er sket under særligt skærpende omstændigheder.

Henset til den tid, der forløb mellem de tiltalte T2 og T1's besiddelse af pistolen i forhold 3 og de tiltaltes besiddelse af pistolen i forhold 5, og at besiddelsen er sket under forskellige omstændigheder og på forskellige steder, findes det forhold, at der er tale om den samme pistol, ikke til hinder for på ny at finde T2 og T1 skyldige i overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1. I mangel af andre oplysninger må det lægges til grund, at der har været tale om en fortsat besiddelse, således at straffen ikke skal udmåles for to forhold hver for sig.

Vi stemmer herefter for at finde de tiltalte skyldige i overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 3, i overensstemmelse med den rejste tiltale.

I nævning udtaler:

Jeg finder det ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed godtgjort, at de tiltalte T1 og T3 er skyldige i forhold 5, og stemmer derfor for at frifinde disse tiltalte i dette forhold.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, findes de tiltalte T2, T1 og T3 herefter skyldige i overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 3, i forhold 5.

Thi bestemmes:

...

Tiltalte T3 findes skyldig i overtrædelse af straffelovens 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 3, i forhold 5. ”

Sanktionsspørgsmålet

Straffen vedrørende T3 fastsættes i medfør af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 3, til fængsel i 2 år.

Landsretten har ved straffastsættelsen lagt vægt på forholdets karakter og strafniveauet på gerningstidspunktet, samt at tiltalte tidligere er straffet adskillige gange for personfarlig kriminalitet, herunder tre gange tidligere for besiddelse af skarpladte skydevåben.

Udvisning

Tiltalte har haft lovligt ophold i Danmark i mere end 9 år. Han er ved dommen fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, og er idømt en ubetinget frihedsstraf af fængsel i 2 år. Det følger herefter af den dagældende udlændingelovs § 26, stk. 2, at tiltalte skal udvises efter § 22, nr. 8, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Tiltalte er i perioden, fra han i 2000 fyldte 15 år, flere gange dømt for personfarlig kriminalitet og våbenbesiddelse. Ved Københavns Byrets dom af 22. juni 2000 blev han idømt betinget fængsel i 3 måneder for røveri ved i forening med to mindreårige og ved trussel om vold at have fratvunget en 14-årig hans mobiltelefon. Ved Københavns Byrets dom af 15. december 2000 blev han som en fællesstraf med den betingede straf i dommen af 22. juni 2000 idømt fængsel i 1 år og 2 måneder, hvoraf 8 måneder blev gjort betinget, for grov vold og røveri samt forsøg på røveri ved bl.a. at have slået forurettede med en lægte i ansigtet og ved at slå to andre forurettede med køllelignende slagvåben i hovedet. Ved Københavns Byrets dom af 4. april 2002 blev han straffet med fængsel i 30 dage for bl.a. vold og berigelseskriminalitet. Ved Københavns Byrets dom af 19. august 2002 blev han som en fællesstraf med den betingede del af dommen af 15. december 2000 idømt betinget fængsel i 10 måneder for hæleri. Ved Københavns Byrets dom af 20. juni 2003 blev han idømt 20 dages fængsel for trusler. Ved Københavns Byrets dom af 26. marts 2004 blev han idømt en fællesstraf, der omfattede den betingede dom af 19. august 2002, på 1 år og 6 måneders fængsel for tyveri af særlig grov beskaffenhed. Ved Københavns Byrets dom af 10. maj 2005 blev han idømt fængsel i 3 måneder, der omfattede en reststraf på 53 dage, for forsøg på tyveri. Ved Københavns Byrets dom af 26. juni 2006 blev han idømt fængsel i 4 måneder for vold i gentagelsestilfælde. Ved Københavns Byrets dom af 8. august 2006 blev han idømt en fællesstraf og tillægsstraf af fængsel i 6 måneder for vold i

gentagelsestilfælde og tyveri. Ved Københavns Byrets dom af 4. september 2006 blev han fundet skyldig i overtrædelse af våbenloven ved at være i besiddelse af en enhåndsbetjent foldekniv. Der blev ikke fastsat tillægsstraf. Ved Retten i Lyngbys dom af 27. juni 2007 blev han idømt fængsel i 3 måneder for tyveri og besiddelse af en 8 cm lang kniv. Ved Københavns Byrets dom af 30. november 2007 blev han idømt fængsel i 6 måneder for bl.a. i to forskellige tilfælde på offentligt tilgængeligt sted at have besiddet henholdsvis et dobbeltløbet haglgevær og en 9 mm pistol med magasin isat patroner og for trusler, idet tiltalte ved fremsættelse af truslerne pegede på den forurettede med pistolen. Ved Østre Landsrets dom af 12. marts 2009 blev han idømt fængsel i 10 måneder ved i forening med en medgerningsmand at have truet de forurettede med en pistol og nikket den ene forurettede en skalle. Ved Københavns Byrets dom af 12. august 2009 blev han idømt fængsel i 30 dage for som varetægtsfængslet at være flygtet fra fængselspersonalet og for i sin celle at have været i besiddelse af en mobiltelefon. Ved Glostrup Rets dom af 11. marts 2010 blev han idømt fængsel i 60 dage for tyveri og for som mistænkt uberettiget at havde oplyst at være en anden. Ved Glostrup Rets dom af 5. august 2010 blev han idømt fængsel i 4 måneder for bl.a. overtrædelse af færdselsloven og for under flugt fra politiet af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde at have voldt nærliggende fare for nogens liv eller førlighed. Ved Københavns Byrets dom af 19. oktober 2011 blev han idømt fængsel i 1 år og 4 måneder for bl.a. på sin bopæl at have været i besiddelse af en skarpladt pistol og for adskillige overtrædelser af færdselsloven og lov om euforiserende stoffer. Ved Østre Landsrets dom af 18. september 2013, der omfattede anke af Glostrup Rets dom af 24. maj 2013 og Frederiksberg Rets dom af 19. juni 2013, blev han idømt en tillægsstraf af fængsel i 1 år og 9 måneder for bl.a. på offentligt tilgængelige steder at have været i besiddelse af en skarpladt 9 mm pistol. Tiltalte blev betinget udvist af Danmark på vilkår, at han i en prøvetid, der udløb 2 år efter hans løsladelse, ikke begik strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24.

Det følger af udlændingelovens § 22, nr. 8, jf. § 32, stk. 2, nr. 4, at tiltalte skal udvises for bestandig, medmindre udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Såfremt betingelserne for udvisning er opfyldt, skal der tages stilling til, om der er grundlag for alene at udvise tiltalte med indrejseforbud i 12 år.

Tiltalte er efter gerningstidspunktet blevet forlovet med en herboende kvinde, men han har ikke stiftet egen familie i form af ægtefælle eller børn. Spørgsmålet er herefter, om udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv.

Efter artikel 8, stk. 2, er det afgørende, om udvisning må anses for nødvendig for at forebygge uro eller forbrydelse. Dette beror på en proportionalitetsvurdering, og de kriterier, der indgår i vurderingen, fremgår bl.a. af Domstolens dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig). I vurderingen indgår bl.a. det samfundsmæssige behov for udvisning, særligt under hensyn til karakteren af den kriminalitet, som den pågældende nu og tidligere har begået, samt varigheden af den pågældendes ophold her i landet og i hjemlandet og styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til Danmark og det land, han skal udvises til.

Tiltalte, der er 32 år gammel og marokkansk statsborger, indrejste i 1991 som 6-årig i Danmark, hvor han har boet siden indrejsen, og hvor hans mor og fem søskende bor. Han har gået i skole her i landet og har haft den største del af sin barndom og sin ungdom her i landet. Tiltalte har ikke nogen uddannelse efter folkeskolen og har ikke haft nævneværdig forbindelse til det danske arbejdsmarked. Efter tiltaltes egen forklaring lægges det til grund, at han har været tilknyttet bandegrupperingerne **Bande2** og **Bande1**.

Det lægges efter bevisførelsen til grund, at tiltalte taler marokkansk på et niveau svarende til dagligdags samtale. Han har efter det oplyste sidst besøgt Marokko, da han var 9 år.

Landsretten lægger herefter til grund, at tiltaltes personlige og kulturelle bånd til Danmark er langt stærkere end hans tilknytning til Marokko, men at han ikke vil være helt uden forudsætninger for at etablere en tilværelse i Marokko, hvis han udvises.

Under hensyn til at tiltalte har haft sin opvækst og skolegang her i landet skal der efter Domstolens dom af 23. juni 2008 (Maslov mod Østrig) foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning.

Tiltalte er nu på ny dømt for personfarlig kriminalitet ved sammen med to medgerningsmænd at have besiddet en skarpladt pistol. Han er som nævnt tidligere dømt adskillige gange for alvorlig personfarlig og almenfarlig kriminalitet.

Tiltalte er ved Østre Landsrets dom af 18. september 2013 udvist betinget af Danmark på vilkår, at han i en prøvetid, der udløber 2 år efter hans løsladelse, ikke begår strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24. Det forhold, som tiltalte ved nærværende dom er fundet skyldig i, er begået den 17. oktober 2016. Det

fremgår af straffeattesten, at der er ”betingelser indtil 29.08.16”, samtidig med at det fremgår, at tiltalte blev løsladt den 17. februar 2016. Anklagemyndigheden har under hovedforhandlingen oplyst, at dommen ifølge Kriminalforsorgens oplysninger var fuldt afsonet den 28. august 2016. Henset til den usikkerhed, der er om det konkrete løsladelsestidspunkt, finder landsretten ikke tilstrækkeligt grundlag for at anse forholdet for begået i prøvetiden for den betingede udvisning.

Efter arten og grovheden af såvel tiltaltes nuværende som tidligere kriminalitet finder landsretten efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte med indrejseforbud for bestandig, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning på baggrund af hans stærke tilknytning til Danmark og svage tilknytning til Marokko.

Landsretten finder herefter, at ubetinget udvisning med indrejseforbud for bestandig ikke er et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og der findes efter en samlet vurdering ikke grundlag for alene at meddele indrejseforbuddet for 12 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 4.

Påstanden om udvisning med indrejseforbud for bestandig tages herefter til følge, jf. udlændingelovens § 22, nr. 8, jf. § 32, stk. 2, nr. 4.

T h i k e n d e s f o r r e t :

T3 straffes med fængsel i 2 år.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 01-06-2018

Camilla Nielsen
kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 15. september 2017

Rettens nr. 1-1638/2017
Politiets nr. 0900-73112-00019-16

Anklagemyndigheden
mod

T1
Født 31. oktober 1997 ,
T2
Født 6. april 1994 ,
T3
Født 9. maj 1985 og
T4
Født 11. december 1998

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 6. april 2017 og tillægsanklageskrift er modtaget den 30. juni 2017.

T1, T2, T3 og T4
er tiltalt for

1.

T1, T2 og T4

vold efter straffelovens § 244,

ved natten mellem den 4. og 5. juli 2016 på stisystemet foran

i , at have opsøgt F hvor T1 og T2
efter forudgående eller stiltiende aftale med T4 tildelte F flere
knytnæveslag i hovedet og på kroppen og ét eller flere spark i maven, hvorefter T4 skubbede F om på jorden.

2.

T2 og T1

forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21,

ved i umiddelbar forbindelse med det under forhold 1 beskrevne, at have forsøgt at dræbe F idet T2 efter forudgående aftale eller forståelse med T1 med en 9 mm halvautomatisk pistol mrk. på

klods hold affyrede et skyd i ryggen på F

3.

T2 og T1

overtrædelse af straffelovens § 192a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og 3,
ved i forbindelse med det i forhold 2 beskrevne hændelsesforløb, under særligt skærpende omstændigheder i forening og efter forudgående fælles forståelse at have været i besiddelse af en skarpladt halvautomatisk pistol af mrk.

4.

T2

overtrædelse af straffelovens § 192a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og 3,
ved i tiden op til den 29. juli 2016 omkring kl. 13.00 ved på
, under særligt skærpende omstændigheder at have været i besiddelse af en skarpladt pistol af mrk. isat 16 9 mm patroner.

5.

T3 og T2 og T1

overtrædelse af straffelovens § 192a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 3,
ved den 17. oktober 2016 omkring kl. 18.20 på adressen
, i , under særligt skærpende omstændigheder i forening og efter forudgående fælles forståelse, at have været i besiddelse af en skarpladt halvautomatisk pistol af mrk. isat 9 mm patroner, samt to magasiner til skydevåben og 130-140 stykker yderligere ammunition af flere forskellige kalibre, herunder 9 mm.

5a.

T1

overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2,
ved den 17. oktober 2016 omkring kl. 18.20 på adressen
, i , at have været i besiddelse af 35 gram hash.

6.

T2

overtrædelse af straffelovens § 124, jf. § 21,
ved den 17. november 2016 med henblik på at undvige fra Vestre Fængsel, hvor han sad varetægtsfængslet, at have fjernet en række mursten under vin-

duet, fjernet trælister på begge sider af vinduet samt gravet i mursten, hvilket mislykkedes, da flugtforsøget blev opdaget af fængselspersonalet.

7.

overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 4,

ved i tiden den 11. april 2017 til den 26. april 2017 som varetægtsfængslet i Vestre Fængsel uretmæssigt at have været i besiddelse af en mobiltelefon mrk. med isat SIM-kort og tilhørende lader.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf.

Anklagemyndigheden har subsidiært påstået forhold 2 henført til straffelovens § 246, jf. § 21, mens forsvarerne har påstået forholdet henført under straffelovens § 245, stk. 1.

Anklagemyndigheden har i forhold 4 subsidiært påstået, at våbnet er besiddet på et tidligere tidspunkt på

Anklagemyndigheden har under sagen oplyst, at straffelovens § 89 skal citeres i forhold til T1 og T2 hvilket forsvarerne har erklæret sig indforstået med.

Anklagemyndigheden har under sagen videre anført, at straffelovens § 247, stk. 1, skal citeres i forhold til T1 og T2 vedrørende forhold 1, hvilket forsvarerne har protesteret imod.

Anklagemyndigheden har under sagen endvidere anført, at straffelovens § 192a, stk. 3, finder anvendelse vedrørende forhold 3, 4 og 5, hvilket forsvarerne har protesteret imod.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af en pistol mrk. vedr. forhold 4 hos tiltalte T2 og vedr. forhold 5 hos tiltalte T2, T1 og T3, af en pistol mrk. isat magasin og 6 9 mm patroner (koster 100 og 101) samt en taske med et magasin til isat 8-10 9 mm patroner (koster 2), et magasin til 9 mm ammunition (koster 3), 19 9 mm patroner (koster 4), 19 9 mm patroner (koster 5) ca. 50 cal. 45 pistol-ammunition (koster 6), 30-40 7,62 mm riffel-ammunition, og hos T1 af 35 gram hash, jf. straffelovens § 75, stk. 2

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om konfiskation af en mobiltelefon af mrk. med simkort og lader hos tiltalte T2 jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte T3

udvises med indrejseforbud i medfør af udlændingelovens § 32.

Tiltalte T1 har nægtet sig skyldig i forhold 1, 2, 3 og 5, men har erkendte sig skyldig i forhold 5a.

Tiltalte T2 har nægtet sig skyldig i forhold 1, 2, 3, 4 og 6, men har erkendte sig skyldig i forhold 5 (dog ikke i forening med andre) og forhold 7.

Tiltalte T3 har nægtet sig skyldig i forhold 5.

Tiltalte T4 har nægtet sig skyldig i forhold 1.

F har påstået, at de tiltalte T1 og T2 skal betale erstatning på 55.955 kr., med tillæg af renter i henhold til erstatningsansvarslovens § 16, jf. § 15. Beløbet er opgjort som 35.955 kr. i godtgørelse for svie og smerte og 20.000 kr. i godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3.

F har taget forbehold for yderligere krav om erstatning efter erstatningsansvarslovens §§ 1, 2, 4, og 5.

De tiltalte T1 og T2 har bestridt erstatningspligten og opgørelsen af kravet.

Sagens oplysninger

Forklaringer

Forklaringer udeladt

Dokumentation

Der er under sagen dokumenteret følgende af særlig betydning for sagens opklaring og for rettens afgørelse:

Forhold 1-3:

T2	ringede den 4. juli 2016 kl. 21:20 fra	T3
telefon til	V12 .	Af telefonsamtalen fremgår bl.a., at
T2	spurgte	V12 om "Kaldenavn1, Kaldenavn2 og
mig" måtte sove hos	V12.	
på	og ventede på "jer".	V12 siger: "ring inden
I kommer" og spørger: "Hvornår er I her cirka", hvortil	T2	
svarer om en "halv time".		

Af personundersøgelse af F foretaget den 5. juli 2016 kl. 01:33, fremgår bl.a.:

"Når det i sagen oplyste sammenholdes med undersøgelsesresultaterne påvises af tegn på vold et indskudssår i højre lænd (4). Ud fra operationsbeskrivelsen og CT-skanningen var der en underliggende skudkanal, der fra indskuddet forløb vandret mod venstre og let fremad gennem den 4. lændehvirvel samt bruskskiven mellem 3. og 4. lændehvirvel, hvorfra den skiftede retning let opad og bagud mod venstre tværtap på den 3. lændehvirvel og endelig let fremad og nedad ind i bindevævsrummet bag bughulen på venstre side,

sluttende i krøset til tyktarmens nedadgående stykke, hvori lå et kun let deformeret projektil. Der blev ikke påvist læsioner af kar eller organer.

...

Af journalen fremgik, at undersøgte ved ankomsten til Traumecentret havde været kredsløbs- og åndedrætsmæssigt stabil og ved fuld bevidsthed. ...

På baggrund af det oplyste fra traumecenteret og hospitalsjournalen samt aktuelle undersøgelser må det således konkluderes at undersøgte kan have været i livsfare som følge af den påviste skudlæsion, idet ethvert skud mod bugen potentielt kan medføre akut livstruende blødning eller alvorlige efterfølgende infektioner. Det aktuelle skud havde ikke ramt og læderet større kar, livsvigtige organer eller rygmarven.

...”

Det fremgår, at F ikke genkendte T2 ved foto-konfrontation den 14. oktober 2016.

Af erklæring vedrørende retsgenetiske undersøgelser af 2. december 2016 fremgår, at DNA-profilen for et påvist biologisk spor på et cigaretskod, sikret fra stien ved i taler for, at det undersøgte DNA mere end 1.000.000 gange mere sandsynligt stammer fra T2, end hvis det undersøgte DNA stammer fra en tilfældig anden person i den danske befolkning.

Af erklæringen fremgår videre, at DNA-profilen for et påvist biologisk spor på drikkekanten på en dåse, fundet nær samme sti, taler for, at det undersøgte DNA mere end 1.000.000 gange mere sandsynligt stammer fra T1 end hvis det undersøgte DNA stammer fra en tilfældig anden person i den danske befolkning.

Forhold 1-3 og 5:

Af Kriminalteknisk erklæring af 24. januar 2017 fremgår, at det patronhylster, der blev afskudt ved natten mellem den 4. og 5. juli 2016, er identificeret som affyret af en pistol af mærket, fundet den 17. oktober 2016 ved i. Endvidere er det afskudte projektil, der blev sikret fra forurettede, med stor sandsynlighed affyret af samme pistol.

Forhold 4

Af erklæring vedrørende retsgenetiske undersøgelser af 29. september 2016 fremgår, at DNA-profilen for et påvist biologisk spor på aftrækker, aftrækkerbøjle, kanter og ru overflader på en pistol af mærket ta-

ler for, at det undersøgte DNA mere end 1.000.000 gange mere sandsynligt stammer fra T2 end hvis det undersøgte DNA stammer fra en tilfældig anden person i den danske befolkning.

Forhold 5

Under telefonsamtale den 9. oktober 2016 kl. 03:55 med en ukendt kvinde angiver T3 at han skjuler sig i en 3 værelses lejlighed i

Den 10. oktober 2016 kl. 18:41 ringer en ukendt dansktalende mand til T3 og angiver på forespørgsel om, hvem han er :”ham, der kommer til at slå dig ihjel”. Personen spørger til, hvor T3 er henne.

Politiet foretog den 17. oktober 2016 observation mod adressen og kl. 18:23 trængte politiet ind i lejligheden ved opbrydning af dør. I lejligheden fandtes en åbentstående terrassedør. Det blev hverken før eller under indsatsen mod lejligheden bemærket, om noget blev smidt ud fra lejligheden. Under afsøgning med sprængstoffund blev der i et 5 gange 20 meter stort buskads i nærheden af lejlighedens altan fundet en pistol, der lå på jorden under en busk mellem nogle visne blade. Der er forevist fotos heraf.

Af erklæring vedrørende retsgenetiske undersøgelser af 18. november 2016 fremgår, at DNA-profilen for et påvist biologisk spor på aftrækker, aftrækkerbøjle, kanter og ru overflader på en pistol af mærket taler for, at det undersøgte DNA mere end 12.400 gange mere sandsynligt stammer fra T2 end hvis det undersøgte DNA stammer fra en tilfældig anden person i den danske befolkning.

T1 er tidligere straffet

- ved Helsingør rets betingede dom af 16 november 2015 med fængsel i 30 dage, betingelser indtil den 16. november 2016, for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, mod en prøvetid på 1 år fra endelig dom under tilsyn af kriminalforsorgen,
- ved Københavns byrets dom af 9. november 2016 med fængsel i 30 dage for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. liste A nr. 1.
- ved Københavns byrets dom af 24. april 2017 med fængsel i 30 dage for overtrædelse af bl.a. lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 1, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. liste A nr. 1. og våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, jf. § 2, stk. 1, jf. våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 3, nu § 18, stk. 1, nr. 3, jf. straffelovens § 89.

T2 er tidligere straffet

- ved Københavns byrets betingede dom af 7. juni 2010, straffastsættelse udsat, betingelser indtil den 11.10.10 for overtrædelse af straffelovens § 244, mod en prøvetid på 2 år fra endelig dom, skal efter kommunens nærmere bestemmelser undergive sig foranstaltninger i medfør af lov om social service § 52. Tiltalte ses omfattet af straffelovens § 69. Datoen for endelig dom er 24. juni 2010,
- ved Frederiksberg rets betingede dom af 11. oktober 2010 med fængsel i 1 år, betingelser indtil den 16. marts 2011 for overtrædelse af straffelovens § 119 stk. 1 og § 288 stk. 1 nr. 1, jf. § 21, mod en prøvetid på 2 år, og efter kommunens nærmere bestemmelser undergiver sig foranstaltninger i medfør af lov om social service § 52, i medfør af straffelovens § 61 stk. 1, som samlet straf der tillige omfatter dom af 7. juni 2010, prøvetiden regnes fra 25. oktober 2012,
- ved Frederiksberg rets betingede dom af 16. marts 2011 med fængsel i 1 år, betingelser indtil den 30. marts 2013 for overtrædelse af straffelovens § 290 og våbenbekendtgørelsen § 44 stk. 4, jf. § 15 stk. 1 nr. 9, jf. våbenlovens § 4 stk. 2. I medfør af straffelovens § 56 stk. 2, mod en prøvetid på 2 år fra endelig dom, skal efter kommunens nærmere bestemmelser undergive sig foranstaltninger i medfør af lov om social service § 52 indtil det fyldte 18. år. I medfør af straffelovens § 61, stk. 1 fællesstraf med den betingede dom af 11. oktober 2010. Konfiskation af hash, knojern, 2 køkkenknive samt diverse effekter in sol. Datoen for endelig dom er 30 marts 2011,
- ved Københavns byrets dom af 21. juni 2013 med fængsel i 7 dage for overtrædelse af våbenlovens § 10 stk. 2, jf. § 4 stk. 1. Konfiskation af foldekniv.
- ved Københavns byrets dom af 11. december 2014 med fængsel i 2 år for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, § 124, stk. 2, § 119, stk. 1, og lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. liste a, nr. 1. Konfiskation af hash samt diverse effekter. Dommen anket den 11. december 2014,
- Østre Landsrets ankedom af 5. maj 2015 med fængsel i 2 år for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, § 124, stk. 2, § 119, stk. 1 og lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27 stk. 1, jf. § 2, jf. liste a, nr. 1. Konfiskation af hash samt diverse effekter. Løsladt den 10. juni 2016,

T4

har om sine personlige forhold forklaret, at han

er på andet år af sin HF. Han vil herefter have et sabbatår og så læse psykologi. Han bor hos sine forældre og er tilfreds med sine bopælsforhold.

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

Kendelse:

Det kan på baggrund af forklaringerne fra T1 og T4 lægges til grund, at disse to tiltalte var til stede på gerningsstedet på gerningstidspunktet for forhold 1-3, stisystemet foran i natten mellem den 4. og den 5. juli 2016.

Det kan videre efter de afgivne forklaringer lægges til grund, at der var tre personer til stede.

Forhold 1

5 nævninger og 3 dommere finder det efter forklaringerne fra T1 og F bevist, at T1 og T2 i forening tildelte F flere knytnæveslag i hovedet og på kroppen og et spark. Vi finder dog ikke, at T1 og T2 opsøgte F. I dette omfang findes T1 og T2 skyldige i forhold 1.

Vi finder det herunder bevist, at tiltalte T2 var den tredje person på stien, og at han deltog i overfaldet på F.

Vi har lagt vægt på, at der tæt på gerningsstedet er fundet et cigaretskod med DNA, der med en sandsynlighedsovervægt på 1 mio. til 1 stammer fra tiltalte T2 frem for fra en anden. Vi har videre lagt vægt på at tiltalte T2 har forklaret, at han var i området et par dage før, men at han ikke var i den 4. juli 2016. Vi har lagt politiassistent V1's vurdering som hundefører af, at cigaretskoddet, som blev fundet på stien ved gerningsstedet, var friskt og fra 2 til 12 timer gammel, til grund. At der på foto ses et enkelt blad, der delvist dækker skoddet, ændrer ikke herved. Vi har endvidere lagt vægt på, at tiltalte T2 havde ringet og spurgt om natlogi den nat i , og at forklaringen om, at en sparsomt beskrevet person ved navn Kaldenavn3 i stedet skulle have været til stede frem for tiltalte T2 forekommer usandsynlig. Endvidere var den pistol, der blev brugt til skyderiet, i T2's besiddelse den 17. oktober 2016.

1 nævning voterer som flertallet vedrørende forhold 1, idet nævningen dog ikke finder tiltalte T2 skyldig.

Jeg finder det ikke bevist, at det er tiltalte T2 som var den tredje person på stien. Jeg har lagt vægt på, at det ikke kan afvises, at T2 var på stien tidligere om aftenen uden at være en af de personer, der deltog i overfaldet af F. Jeg har også lagt vægt på, at F ikke genkendte T2 som gerningsmand ved fotokonfrontation på trods af, at han tidligere havde oplyst, at gerningsmanden kunne genkendes efter foto.

Der træffes herom afgørelse efter det kvalificerede flertal, jf. retsplejelovens § 891, stk. 4.

Samtlige nævninger og dommere finder ikke, at der skal frifindes for vold under henvisning til, at volden er udøvet under slagsmål, idet der sluttes modsætningsvist fra straffelovens § 248. Det bemærkes, at der ikke herved er taget stilling til eventuel anvendelse af straffelovens § 248, som henhører under sanktionsfastsættelsen.

5 nævninger og 3 dommere finder T4 skyldig i den udøvede vold i forhold 1 i forening med T1 og T2. Vi finder det dog ikke bevist, at T4 skubbede F om på jorden.

Vi har lagt vægt på, at T4 har haft gentagende telefonisk kontakt med T1 op til gerningstidspunktet, og at T4's forklaring om, at han ikke genkendte T1 på stien er utroværdig. Videre har vi lagt vægt på, at gerningsmand "C", senere T4 efter F's første forklaring til politiet og første forklaring i retten gik sammen med medgerningsmændene frem mod F og var til stede under voldsepisoden. Vi finder derfor, at det kan lægges til grund, at T4 var til stede under voldsudøvelsen på en sådan måde, at han støttede op om voldsudøvelsen, hvilket understøttes af, at han først, da F var blevet skudt og blev truet med pistolen, blandede sig og faktisk fik afsluttet episoden.

1 nævning finder T4 skyldig i forhold 1 i forening med T1 og en tredjemand. Nævningen voterer som flertallet, idet nævningen dog som tidligere anført ikke finder tiltalte T2 skyldig.

Forhold 2

Samtlige nævninger og dommere finder ikke, at det kan lægges til grund, at der var tale om et drabsforsøg.

Vi har herved lagt vægt på, at begrundelsen for, at skuddet efter erklæring af 5. juli 2016 kunne medføre livsfare, er at "ethvert skud mod bugen potentielt

kan medføre akut livstruende blødning eller alvorlige efterfølgende infektioner" og at V2 har forklaret, at F ikke havde været i livsfare, men kunne have været det, hvis skuddet havde ramt anderledes. F blev ikke skudt på ny, da pistolen blev peget mod hans pande, og skuddet blev afgivet under slåskamp, der kunne være udeladt, hvis formålet var at dræbe F. Vi finder det derfor ikke bevist, at skuddet havde til hensigt at dræbe F eller at dette fremstod som den mest sandsynlige følge af skuddet. Vi finder det heller ikke bevist at den, der skød, ved sin placering af skuddet anså dødens indtræden som en mulighed, som han accepterede.

Samtlige nævninger og dommere finder endvidere ikke, at der foreligger vold efter straffelovens § 246, idet volden i form af et skud med en pistol ikke i sig selv indebærer, at volden er af en sådan grov beskaffenhed, at § 246 finder anvendelse. Vi finder heller ikke, at der skal dømmes for overtrædelse af § 246, jf. § 21, som et forsøg på at tilføje særligt alvorlige skader. Vi dømmer derfor for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1.

Det har under proceduren været uomtvistet, at retten kan anvende retsplejelovens § 883, stk. 4, i den foreliggende situation.

5 nævninger og 3 dommere lægger til grund, at det var T2 der skød F på stien med en 9 mm pistol, idet skuddet ikke blev affyret af "danskeren", men "indvandrereren", gerningsmand "B", efter F's forklaring.

1 nævning finder som tidligere anført ikke tiltalte T2 skyldig.

Efter det kvalificerede flertal dømmes T2 for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1.

5 nævninger og 3 dommere finder det bevist, at T1 deltog i volden i form af pistolskuddet. T1 må under de foreliggende omstændigheder, hvor pistolen, herom senere, skiftede til T2 umiddelbart inden slagsmålet, have indset det som en mulighed, at T2 ville skyde F og have accepteret dette som en mulighed. Retten har endvidere lagt vægt på, at T1 ikke tog afstand fra skuddet, som foregik i hans umiddelbare nærhed. Det var i stedet T4, som fik T2 væk fra episoden.

1 nævning voterer som flertallet, idet nævningen dog som tidligere anført ikke finder, at tiltalte T2 var en gerningsmand, ligesom nævningen ikke finder det bevist, at det var en pistol, der skiftede fra T1 til en medgerningsmand.

T1 dømmes derfor for overtrædelse af straffelovens §

245, stk. 1.

Forhold 3

5 nævninger og 3 dommere finder, at det kan lægges til grund som forklaret af F at en genstand, som blev holdt bag ryggen eller var i baglommen, skiftede fra T1 til medgerningsmanden "B". Vi finder, at genstanden var den i forhold 3 nævnte pistol, idet retten har lagt vægt på, at genstanden blev overgivet lige før T1 begav sig i slagsmål med F og derfor må have haft betydning i forhold hertil, og endvidere blev holdt uden for synsfeltet for F. Vi har endvidere lagt til grund, at T2 var medgerningsmanden "B", og voterer derfor for at dømme T1 og T2 i forhold 3.

Omstændighederne ved besiddelsen af pistolen findes for begge de tiltalte vedkommende at have været særligt skærpende.

1 nævning finder ikke, at det ud fra omstændighederne kan lægges til grund, at genstanden var den i forhold 3 nævnte pistol. Der kunne være tale om en anden genstand, som T1 ikke ville have på sig under slagsmålet. Jeg voterer derfor for at frifinde T1 og endvidere for at frifinde T2 af tidligere nævnte grunde.

Der træffes afgørelse efter det kvalificerede flertal.

Forhold 4

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

DNA fundet på pistolen stammer med en sandsynlighedsovervægt på 1 mio. til 1 fra tiltalte T2 frem for fra en anden.

T2 har forklaret, at han ikke den 29. juli 2016 var på , da han husker at have været ude at købe tøj. Han havde tilfældigvis et magasin, der passede, da en kammerat spurgte ham om magasin til en pistol af mærket . 2-3 dage før pistolen blev fundet, lagde han magasinet op i pistolen for kammeraten på et sted ved siden af mod . Han vil ikke udtale sig om, hvad den kammerat hedder.

Der er i nærheden af pistolens fundested fundet hash, der var pakket i kugler, svarende til hash, fundet på T1 samme dag.

Samtlige nævninger og dommere finder ikke, at der ved pistolens fundested og de øvrige oplysninger er ført det fornødne bevis for, at tiltalte T2 var til stede ved op til den 29. juli 2016 omkring

kl. 13.00 og havde pistolen i sin besiddelse.

Samtlige nævninger og dommere lægger herefter tiltalte T2's forklaring om, at han alene havde pistolen i forbindelse med, at han solgte et magasin og satte det op i pistolen til grund.

Disse nævninger og dommere finder imidlertid, at T2 ved at tage pistolen i egne hænder og lade pistolen ved at sætte magasinet op i pistolen, har besiddet pistolen som anført i straffelovens § 192 a, også selv om det lægges til grund, at pistolen kun har befundet sig kortvarigt hos ham. Der er som anført i UfR 2009.2859 Ø hverken i straffelovens § 192 a eller i forarbejderne hertil grundlag for at foretage en indskrænkende fortolkning, således at kortvarige besiddelser ikke anses for overtrædelse af straffelovens § 192 a. T2 har endvidere ved sin håndtering af pistolen gjort den skudklar og dermed særlig farlig.

Omstændighederne findes at være særligt skærpende.

Da retten herved har anvendt det faktum, som forsvaret ville lægge til grund, findes fravigelsen af biomstændigheder at kunne ske efter retsplejelovens § 883, stk. 4.

T2 findes derfor skyldig i forhold 4.

Forhold 5

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

T2 har erkendt sig skyldig i forhold 5. T2 er 12.400 gange mere sandsynlig end en anden som ophav til DNA, som blev fundet på pistolen. T2 har forklaret, at han lånte en lejlighed i af nogle gamle venner, at han dagen inden anholdelsen havde gemt en pistol i en busk, hvor politiet fandt den, at det var hans pistol, som han havde købt 2-4 uger før, og at de andre ikke kendte til pistolen, og at det var hans taske med ammunition.

T2 findes derfor skyldig i forhold 5.

3 nævninger og 2 dommere finder, at der er ført det til domfældelse fornødne bevis for, at besiddelsen af pistolen og ammunitionen er sket i forening og efter forudgående fælles forståelse med T3 og T1

Vi har lagt vægt på, at der efter telefonaflytning var konkrete dødstrusler mod T3 og at han tog sine forholdsregler bl.a. ved at flytte i lejligheden i , ifølge telefonsamtale af 9. oktober 2016 kl. 03:55. At han havde opholdssted dér i en uges tid frem til den 17. oktober

2016 bestyrkes af mastepositioner.

Vi finder endvidere, at T2's forklaring om dagen før at have skjult pistolen må tilsidesættes, idet pistolen efter politiets indtrængen i lejligheden blev fundet i et bed på ca. 12 meters afstand fra lejlighedens altan, og at det efter politiassistent V3's forklaring og optagne fotos må lægges til grund, at pistolen ville være synlig i dagslys, hvorfor det må afvises, at pistolen var gemt dér. Pistolen må derfor være kastet fra lejligheden i forbindelse med politiets indtrængen. T1 var i forvejen opmærksom på, at T2 var i besiddelse af pistolen, jf. forhold 3. At hverken T3 eller T1 har forklaret om, at pistolen er blevet kastet, underbygger det fælles kendskab til pistolen. Af samme grunde findes T3 og T1 at have haft kendskab til ammunitionen. Ved at acceptere pistolen og ammunitionen i lejligheden findes besiddelsen at kunne henregnes til alle tre tiltalte.

Omstændighederne ved besiddelsen findes at være særligt skærpende, idet der er tale om en skarpladt pistol, der har været lettilgængelig og fungeret som en forholdsregel mod konkrete dødstrusler.

2 nævninger og 1 dommer finder ikke, at der er ført det til domfældelse fornødne bevis for, at besiddelsen af pistolen og ammunitionen er sket i forening og efter forudgående fælles forståelse med T3 og T1.

Vi har lagt vægt på, at selv om T3 efter et drab på den 7. oktober 2016 havde grund til at være forsigtig og tage forholdsregler, findes der ikke bevis for, at denne tiltalte eller tiltalte T1 vidste eller måtte indse, at der i lejligheden i befandt sig ammunition eller en pistol.

Vi har herved lagt vægt på, at lejligheden i netop skulle være en ukendt adresse og dermed ikke en udsat adresse i forhold til repressalier i anledning af drabet, ligesom vi lægger til grund, at tasken med ammunition ikke blev fundet i åbenstående tilstand, men derimod ikke var åben for indkik ved politiets tilstedekomst. Det fremgår videre, at pistolen er fundet på jorden under en busk mellem nogle visne blade. Selv om pistolen ville være synlig i dagslys efter forklaringen fra politiassistent V3 finder vi på baggrund af foto og findestedsbeskrivelsen, at det ikke kan afvises, at pistolen var gemt. Det kan derfor ikke bevismæssigt lægges til grund uden rimelig tvivl, at T1 og T3 kendte til pistolen og ammunitionen. Vi voterer derfor for at frifinde T3 og T1 i forhold 5.

En nævning voterer for at dømme T1 men at frifinde T3

Jeg har lagt særlig vægt på, pistolen i forhold 5 er den samme som pistolen i forhold 3, som T1 og T2 tidligere har haft fælles besiddelse af, hvorfor T1 findes skyldig uden rimelig tvivl, mens samme kendskab til pistolen og ammunition ikke er bevist hos T3.

Samtlige nævninger og dommere voterer for at dømme T2 i forhold 5, selv om han er dømt i forhold 3 for besiddelse af den samme pistol, idet der er tale om forskellige besiddelser af pistolen.

Ligeledes finder de i alt 4 nævninger og 2 dommere, der voterer at dømme T1 i forhold 5, at T1 kan dømmes i forhold 5, selv om han er dømt i forhold 3 for besiddelse af den samme pistol, idet der er tale om forskellige besiddelser af pistolen.

Der træffes afgørelse efter reglen om kvalificeret flertal i retsplejelovens § 891, stk. 4, hvorfor T1 dømmes i forholdet, mens T3 frifindes.

Forhold 5a

Efter tiltalte T1 erkendelse, der støttes af de i øvrigt foreliggende oplysninger, finder et samlet nævningeting tiltalte skyldig i dette forhold.

Forhold 6

Samtlige nævninger og dommere finder ikke, at tiltalte er skyldig i forhold 6. Vi finder, at hullet er utjenligt til flugt, også efter hvor hullet førte hen. Der er ikke bevis for andet, end at T2 lavede hullet, fordi han ønskede forflyttelse til et andet fængsel, og der er dermed ikke bevis for et forsæt til flugt.

Forhold 7

Efter tiltalte T2 erkendelse, der støttes af de i øvrigt foreliggende oplysninger, finder et samlet nævningeting tiltalte skyldig i dette forhold.

Derfor bestemmes:

Tiltalte T1 er skyldig i forhold 1, i forhold 2 som vold efter straffelovens § 245, stk. 1, i forhold 3, i forhold 5 og i forhold 5a.

Tiltalte T2 er skyldig i forhold 1, i forhold 2 som vold efter straffelovens § 245, stk. 1, i forhold 3, i forhold 4, i forhold 5 og i forhold 7.

Tiltalte T2 er ikke skyldig i forhold 6.

Tiltalte T3 er ikke skyldig i forhold 5.

Tiltalte T4 er skyldig i forhold 1.

Sanktionsspørgsmålet

T1 har overtrådt straffelovens § 244 og § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 192a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 3 og bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. i det hele straffelovens § 89.

Der er afgivet 6 stemmer for fængsel i 4 år og 6 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 3 år og 6 måneder.

Retten har med alle stemmer fundet, at bestemmelserne i straffelovens § 247, stk. 1, og § 192 a, stk. 3, kan finde anvendelse, også selv om bestemmelserne ikke er blevet nævnt i anklageskriftet som strafskærpende omstændigheder efter retsplejelovens § 834, stk. 2, nr. 5.

Retten finder, at de omstændigheder, der fremgår af straffelovens § 192a, stk. 3, er gengivet i anklageskriftet, og at der har været fyldestgørende adgang til forsvar, sml. retsplejelovens § 883, stk. 4.

Retten finder videre, at der ikke ved det manglende citat af straffelovens § 247, stk. 1, foreligger en påtalebegrænsning og finder endvidere, at der vedrørende denne almindeligt anvendte strafskærpendesbestemmelse ved vold i gentagelsestilfælde har været fyldestgørende adgang til forsvar, sml. retsplejelovens § 883, stk. 4.

De 6 voterende for 4 års fængsel har ved straffastsættelsen lagt særligt vægt på, at der er tale om skud med en pistol foretaget i forening med en anden, og besiddelse af en, men samme, pistol under to forskellige, skærpende omstændigheder.

De 6 voterende for 3 år og 6 måneders fængsel har ved straffastsættelsen yderligere lagt særlig vægt på tiltaltes alder på gerningstidspunktet og på, at pistolskuddet blev afgivet af en anden.

Der træffes afgørelse efter retsplejelovens § 894, stk. 3, sidste pkt., hvorefter det for tiltalte gunstigste resultat lægges til grund.

Straffen fastsættes derfor til fængsel i 3 år og 6 måneder.

Dommen omfatter også den betingede straf af 30 dages fængsel ved dom af

16. november 2015, jf. straffelovens § 61, stk. 2.

Straffen er en tillægsstraf efter § 89 i forhold til domme af 9. november 2016 og 25. april 2017, som begge er udmålt til fængsel i 30 dage.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 17. oktober 2016.

T2 har overtrådt straffelovens § 124, stk. 4, § 244 og § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, § 192a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 3, jf. i det hele straffelovens § 89.

Retten har med alle stemmer fundet, at bestemmelserne i straffelovens § 247, stk. 1, og § 192 a, stk. 3, kan finde anvendelse, også selv om bestemmelserne ikke er blevet nævnt i anklageskriftet som strafskærpende omstændigheder efter retsplejelovens § 834, stk. 2, nr. 5.

Retten finder, at de omstændigheder, der fremgår af straffelovens § 192a, stk. 3, er gengivet i anklageskriftet, og at der har været fyldestgørende adgang til forsvar, sml. retsplejelovens § 883, stk. 4.

Retten finder videre, at der ikke ved det manglende citat af straffelovens § 247, stk. 1, foreligger en påtalebegrænsning og finder endvidere, at der vedrørende den almindeligt anvendte strafskærpendesbestemmelse ved vold i gentagelsestilfælde har været fyldestgørende adgang til forsvar, sml. retsplejelovens § 883, stk. 4.

Der er afgivet 8 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 5 år og 4 stemmer for fængsel i 4½ år

Flertallet har ved straffastsættelsen lagt særlig vægt på, at der er tale om skud med en pistol foretaget i forening med en anden, besiddelse af en, men samme, pistol under to forskellige, skærpende omstændigheder, samt kortvarig besiddelse af en yderligere pistol. Flertallet har videre lagt særlig vægt på tiltaltes forstraffethed og hurtige recidiv.

Mindretallet har ved straffastsættelsen yderligere lagt særlig vægt på, at skudafgivelsen efter skyldkendelsen ikke var planlagt på forhånd.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Straffen fastsættes derfor til fængsel i 5 år.

Straffen er en tillægsstraf efter § 89 i forhold til dom af 9. november 2016, som er udmålt til fængsel i 30 dage.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 17. oktober 2016.

T3 er ved rettens skyldkendelse frifundet for forhold 5.

Tiltalte frifindes derfor for overtrædelse af straffelovens § 192a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 3.

T4 har overtrådt straffelovens § 244.

Der er afgivet 12 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 60 dage.

Retten har lagt vægt på voldens omfang og at T4 var 17 år på gerningstidspunktet, at T4 ikke selv udførte volden, at forholdet er begået sammen med to andre, og at T4 greb ind i voldsudøvelsen.

Retten finder det under de nævnte omstændigheder forsvarligt at gøre fængselsstraffen betinget med vilkår om samfundstjeneste som nedenfor bestemt, jf. straffelovens § 62, stk. 1.

Retten følger påstandene om konfiskation, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

De juridiske dommere tager påstand om erstatning til følge med 15.850 kr. Af beløbet udgør 5.850 kr. godtgørelse for svie og smerte i skønmæssigt 30 dage, idet der ikke findes tilstrækkelig dokumentation for at kunne antage, at F har været syg og undergivet en vis lægelig eller anden behandling i et længere tidsrum. 10.000 kr. udgør godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, i anledning af grove vold. Erstatningskravet forrentes med procesrente fra den 11. august 2017 efter rentelovens § 3, stk. 4.

Thi kendes for ret:

T1 straffes med fængsel i 3 år og 6 måneder.

T2 straffes med fængsel i 5 år.

T3 frifindes.

T4 straffes med fængsel i 60 dage.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.
2. Tiltalte skal inden for en længstetid på 6 måneder fra endelig dom udføre ulønnet samfundstjeneste i 80 timer.

3. Tiltalte skal være under tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Der konfiskeres hos tiltalte T2 en pistol mrk. (forhold 4).

Der konfiskeres hos tiltalte T2 og tiltalte T1 en pistol mrk. isat magasin og 6 9 mm patroner samt en taske med et magasin til isat 8-10 9 mm patroner, et magasin til 9 mm ammunition, 19 9 mm patroner (koster 4), 19 9 mm patroner, ca. 50 cal. 45 pistol-ammunition, 30-40 7,62 mm riffel-ammunition (forhold 5).

Der konfiskeres tiltalte T1 35 gram hash (forhold 5a).

Der konfiskeres hos tiltalte T2 en mobiltelefon af mrk. med simkort og lader.

T1 og T2 skal betale sagens omkostninger, herunder hver for sig til den for dem beskikkede forsvarer.

T4 skal delvist betale sagens omkostninger.

Statskassen betaler sagens omkostninger vedrørende T3

T1 og T2 skal en for begge og begge for en inden 14 dage betale 15.850 kr. til F c/o advokat Marc Jørgensen, Borgergade 24 b, 1300 København K. Beløbet forrentes med procesrente fra den 11. august 2017.

Ivan Larsen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Lyngby, den 19. september 2017

Kontorfuldmægtig